

πολύ ο Αναστάσιος Λεβέντης; Την Κύπρο φυσικά και, μαζί, κάθε τι το Ελληνικό. Μας άφησε πίσω του ένα μεγάλο μάθημα μια ζωτανή ανάμνηση,, ένα ολόκληρο παράδειγμα. Όλες οι αρετές και η μορφή του είναι ανεξίτηλα σημεία της συνεχούς προσφοράς του, της αρχοντιάς και της προσωπικότητας του. Ένα φωτεινό παράδειγμα που εμπνέει τους συνεχιστές του έργου του και της βαρειάς του κληρονομιάς που ερμηνεύουν στο ακέραιο τα ψυχικά και κοινωνικά του χαρίσματα και που πλουτίζουν υλικά και πνευματικά τον τόπο μας και τον απανταχού Ελληνισμό, το Έθνος των Ελλήνων.

Σήμερα, το ιστορικό ίδρυμά του, που φέρει και το όνομά του, στέκεται φρουρός

και προστάτης - με τις μεγάλες δωρεές - του τόπου μας και συνεχιστής της βαρειάς μας κληρονομιάς. Όπως εκείνος ήταν απλός, αναλλοίωτος και αφοσιωμένος έτσι και το ίδρυμα του χωρίς δημοσιότητα και τυμπανοκρουσίες μαρτυρεί την πιο αυθεντική και γνήσια έκφραση του θεσμού της προσφοράς και της διακονίας του στον τόπο μας για διατήρηση και προβολή της πνευματικής και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Θυμόμαστε λοιπόν σήμερα τον Αναστάσιο Λεβέντη, δέκα χρόνια από τον θάνατό του, και που το κληροδότημα της ευεργεσίας του συνεχίζεται να τον σκορπά γύρω μας και μέσα μας.

ΒΡΕΞΕ, ΘΕΟΥΛΗ ΜΟΥ

Βρέξε, Θεούλη μου, στη γη
για να πιει, να δροσιστεί
κάθε δέντρο καρπερό,
το χορτάρι τ' απαλό.

Κάθε ζώο, π' αγαπώ
Κι έτσι νάχουμε νερό,
που χαρίζει τη δροσιά
την ουράνια ομορφιά.

Όλ' η γη, σαν στολιστεί
με την πράσινη στολή,
θα μας δώσει θρεπτικούς,
μοσχομύριστους καρπούς

Γ. Κοκί